

تاملی بر اعتراض های زیست محیطی



علی میرزا محمدی
جامعه شناس

یکی از حوزه های اعتراضی در بیشتر کشورهای جهان، حوزه مسائل زیست محیطی است. در ایران نیز اعتراض های زیست محیطی در دهه اخیر شکل گرفته است. در این باب چند نکته قابل ذکر است: اعتراض های زیست محیطی در ایران سابقه تاریخی چندانی ندارند. از دیدگاه نویسنده، این نوع اعتراض ها را که در سطوح مختلف کشوری، استانی، شهرستانی و حتی بین روستایی و مناطق شهری شکل می گیرد، می توان به چند دسته تقسیم بندی کرد: اعتراض های عدالت زیست محیطی: موضوع این نوع اعتراض ها، ادعای توزیع ناعادلانه و ضایع شدن حقوق معترضین در بهره برداری از یک منبع خاص زیست محیطی است. این نوع اعتراض ها را نمی شود همیشه در راستای حمایت از محیط زیست تلقی نمود؛ چرا که گاهی دولت ها در پاسخ به آنها، مجبور می شوند منابع بیشتری را به مناطق مد نظر معترضین اختصاص دهند که نتیجه آن تخریب بیشتر محیط زیست است. معمولاً این نوع اعتراض ها از حقوق نسل های آینده غفلت می ورزند. اعتراض های تخریب زیست محیطی: این نوع اعتراض ها، زمانی شکل می گیرد که تخریب و نابودی منابع زیست محیطی مانند جنگل، کوه، مراتع، گونه های حیات وحش، رودخانه ها، دریاچه ها، تالاب ها، باتلاق ها، و... حساسیت اجتماعی را برانگیزد. در حال حاضر بیشتر اعتراض های زیست محیطی کشور از این دسته محسوب می شوند. نمونه بارز این نوع اعتراض ها در خشک شدن دریاچه ارومیه شکل گرفته است. هدف اصلی این نوع اعتراض ها، جلوگیری از تخریب بیشتر منابع زیست محیطی و اهتمام دولت و مردم برای احیای آنهاست. اعتراض های پیشگیرانه: این نوع اعتراض ها، در مخالفت با «طرح های توسعه ضد محیط زیستی» جنبه آینده نگارانه دارند. در این نوع اعتراض ها، معترضین معتقدند که اجرای فلان طرح منتهی به ایجاد جاده، انتقال آب، سدسازی، احداث کارخانه و نظایر آن، می تواند عواقب زیست محیطی خطرناکی برای منطقه به همراه داشته باشد؛ در نتیجه به شیوه های مختلف اعتراضی تلاش می کنند طرح را متوقف یا اجرای آن را تعدیل و منوط به رعایت مسائل زیست محیطی کنند. اعتراض های تغییر سیاست زیست محیطی: در این دسته از اعتراض ها، معترضین نسبت به تغییر سیاست ها در راستای حفاظت از محیط زیست پیشنهادهایی ارائه می دهند. برای مثال نسبت به تغییر انرژی های تجدیدپذیر به انرژی های تجدیدپذیر در قالب راهیمایی یا کارزار امضا درخواست می دهند. این نوع اعتراض ها در کشور امضا به پیشرفته صنعتی در حال شکل گیری است و در ایران نیز بستر آن فراهم است. در نقد ماهیت اعتراض های زیست محیطی ایران آمده است که این نوع اعتراض ها با گرفتاری در دام دو رویکرد رمانتیسم واپسگرا و زیست روشنفکری به صورت واقعی شکل نگرفته است. به عبارت دیگر اعتراض های زیست محیطی ایران تلاش می کند خود را فارغ از نقدهای سیاسی و اقتصادی تعریف کند؛ در صورتیکه بدون فهم پیوند مسائل محیط زیستی با امر سیاسی و رشد اقتصادی و نقد آن، اعتراض زیست محیطی امری خنثی است. اما پرسشی است که چرا فعالان زیست محیطی ایران در اعتراض ها تلاش می کنند پیوند خود را با سیاست و اقتصاد تاحد امکان انکار کنند و اعتراض های خود را غیرسیاسی جلوه دهند. پاسخ این پرسش را باید در بر ساخت این پیوندها توسط حاکمیت و گروه های ذی نفوذ و تبعات این پیوندها برای فعالان زیست محیطی جست و جو کرد. برخلاف بیشتر کشورهای ساختار اجتماعی و سیاسی کشور به گونه ای است که مسائل زیست محیطی با مسائل قومیتی پیوند داده می شود و همین پیوند تعدمی یا غیرتعدمی، به برجستگی های امنیتی و سیاسی فعالان زیست محیطی منتهی می شود که گاهی جزئیات سنگینی برای آنها همراه دارد. علت دوم در این باب آن است که «گفتمان زیست محیطی» در ایران، هنوز به اندازه «گفتمان توسعه» رشد پیدا نکرده و حامیان یا نفوذی در دایره قدرت سیاسی و جامعه مدنی ندارد. تنها شانس این گفتمان، جهانی شدن، رشد نهادهای مدنی و NGOها، ظهور رسانه ها و شبکه های اجتماعی مجازی است که این فرصت های جدید نیز در سایه شرایط ویژه اقتصادی کشور تضعیف شده است؛ به این معنا که طرح های توسعه کشور مانند احداث جاده، کارخانه و... با وجود بی اعتنایی به مسائل زیست محیطی به دلیل ایجاد ثروت و ارتقای اشتغال زایی، به راحتی، اعتراض های زیست محیطی را به حاشیه می رانند. بر این اساس عواقب زیست محیطی این طرح ها، هم در سطح نخبه ها و هم عامه مردم جدی گرفته نمی شود. درباره آینده اعتراض های زیست محیطی ایران می توان گفت که خط سیر زمانی اعتراض های زیست محیطی در ایران از اعتراض عدالت زیست محیطی به اعتراض های پیشگیرانه و تغییر سیاست زیست محیطی است. این اعتراض ها به تدریج خود را از حصار رویکرد رمانتیسم واپسگرا و زیست روشنفکری خارج می کند؛ چرا که پیامدهای اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی بسیاری از مسائل زیست محیطی در زندگی روزمره مردم ایران قابل مشاهده است. برخی از این پیامدها در مسأله آب، ریزگردها، خشک شدن رودخانه ها، دریاچه ها و تالاب ها در مناطق مختلف کشور در افزایش بیماری ها و مرگ و میر ناشی از آلودگی منابع، افزایش تنش های داخلی و بین المللی و افزایش مهاجرت های بین استانی می توان پیگیری نمود. این اساس اعتراض های زیست محیطی در قالب های مختلف، حساسیت های اجتماعی را افزایش خواهد داد، اما نکته مهم در این میان شیوه برخورد با اعتراض های زیست محیطی است. این نوع اعتراض ها نشان دهنده افزایش آگاهی ها در راستای زندگی بهتر و سالم تر و عملیاتی ساختن اصل ۴۸ قانون اساسی در راستای «تعادل، توازن و پایداری توسعه در سطح کشور» است؛ در نتیجه برخورد قهری با این نوع اعتراض ها، عقیم ساختن این بینش و گرفتن شانس زندگی بهتر و آسیب به انگیزه های مشارکت مردمی در طرح های توسعه کشور است. برای رشد گفتمان زیست محیطی در کشور، لازم است طرح های توسعه کشور از انحصار خارج شود و مجریان آنها به علت آنچه «ضرورت و نیاز کشور به اشتغالزایی و جبران تبعات تحریم های اقتصادی» قلمداد می شود، یکه تازی نکنند و این مهم جز با اصلاحات سیاسی کشور در صحنه داخلی و بازتعریف معقولاته و ترمیم روابط با کشورهای مختلف به ویژه کشورهای قدرتمند اقتصادی جهان میسر نخواهد بود.

دکتر اسماعیل کهرم در گفت و گو با «آرمان ملی»:

مردم بین واقعیت و شایعات گرفتار شده اند



لازم نبود همه شهرهای کشور به دلیل گرما تعطیل شود

مناطق سردسیر کشور نباید تعطیل می شدند

هزینه درمان سرطان پوست از هزینه تعطیلی ها برای کشور بیشتر است

آرمان ملی - احسان نصاری: پشت پرده تعطیلی کشور به دلیل گرمای هوا چیست؟ چرا بازار شایعات در این چند روز درباره تعطیلی ها افزایش پیدا کرد؟ «آرمان ملی» برای پاسخ به این سوالات با دکتر اسماعیل کهرم، فعال محیط زیست و مشاور رئیس سازمان حفاظت محیط زیست در دولت روحانی گفت و گو کرده است. کهرم معتقد است: «دولت باید با مردم صادق باشد و واقعیت ها را به مردم بگوید به این دلیل است که مردم باید بدانند اشعه ماورایبنفش که در نور شدید آفتاب وجود دارد برای سلامتی آنها مضر است و باعث ابتلا به سرطان پوست خواهد شد. سرطان پوست نیز از جمله بدترین نوع سرطان هاست که درمان ندارد و در نهایت منجر به مرگ انسان می شود. اگر دولت در این زمینه مشکل اصلی را با مردم در میان می گذاشت دیگر مردم متوجه شرایط موجود می شدند و دیگر جان خود و فرزندان شان را به خطر نمی انداختند. هنگامی که چنین اتفاقی رخ نداد مردم بین شایعات و واقعیت گیر افتادند و به همین دلیل با فکر اینکه تعطیلات است عزم سفر کردند و به شهرهای شمالی کشور سفر کردند.» در ادامه حاصل این گفت و گو را می خوانید.

دولت در حالی روزهای چهارشنبه و پنجشنبه هفته گذشته را به دلیل گرما تعطیل کرد که شایعات زیادی درباره دلایل احتمالی تعطیلی ها وجود داشت به نظر شما مهم ترین دلیل تعطیلی روزهای اخیر چه بود؟

واقعیت این است که اشعه ماورای بنفش یا ترکیباتی که در هوای تهران و برخی از شهرهای کشور وجود دارد باعث بیماری برای مردم می شود. زمانی که لایه اوزون سوراخ شده بود باعث شده بود اشعه ماورای بنفش با یک زاویه به کشور های امریکای جنوبی بتابد. در نتیجه این وضعیت تعداد زیادی از مردم به سرطان پوست مبتلا شدند. سرطان پوست از جمله خطرناک ترین سرطان هاست که توسط تابیدن اشعه ماورای بنفش به پوست ایجاد می شود. هزینه درمان سرطان پوست زیاد است و از سوی دیگر انسان های زیادی به وسیله این بیماری به کلام مرگ کشیده می شوند. در چنین شرایطی کسانی که عنوان می کنند هزینه تعطیلی ها برای کشور زیاد است اگر این هزینه ها را با هزینه های درمان سرطان پوست مقایسه کنند دیگر چنین صحبتی نمی کنند. شایعات همواره وجود دارد و هرگاه دولت قصد داشته باشد اقدامی انجام بدهد شایعات درباره آن به وجود می آید. به عنوان مثال من شنیده ام که برخی عنوان می کنند دولت به دلیل اینکه قصد دارد قیمت بنزین را افزایش بدهد کشور را تعطیل کرده است. واقعیت این است که برای من این موضوع مبهم و جای سوال دارد که چه ارتباطی بین افزایش قیمت بنزین و اشعه ماورایبنفش و گرمای هوا وجود دارد؟ ما باید به صورت علمی به موضوع نگاه کنیم و نه اینکه به شایعات دامن بزنیم. از نظر علمی اشعه ماورای بنفش که در شرایط کنونی در گرمای هوا وجود دارد برای سلامتی مردم خطرناک است و ممکن است هزینه های زیادی روی دست مردم و کشور بگذارد. اینکه چگونه واقعیت ماجرا را از شایعات جدا کنیم و به درک صحیحی از وضعیت موجود برسیم موضوعی است که جای تأمل و بررسی بیشتری خواهد داشت.

در کشورهای دیگر نیز در شرایطی که میزان گرمای هوا زیاد می شود کشور را تعطیل می کنند؟

در کشورهای مختلف هنگامی که دمای هوا شهرهای مختلف از ۵۰ درجه سانتیگراد عبور می کند کشور را تعطیل می کنند. این وضعیت ممکن است در مناطقی مانند خوزستان، شهرهای سواحل جنوب کشور و حتی تهران نیز وجود داشته باشد. چنین درجه ای از گرما برای کودکان مضر است و به همین دلیل کودکان ها و دبستان را تعطیل می کنند. دلیل این موضوع این است که کودکان به انواع بیماری ها مبتلا شوند. برخی عنوان می کنند در روزهای اخیر در چه گرمای هوا در برخی شهرهای کشور به بالای ۵۰ درجه

هر گاه دولت قصد داشته باشد اقدامی انجام بدهد شایعات درباره آن به وجود می آید. به عنوان مثال من شنیده ام که برخی عنوان می کنند دولت به دلیل اینکه قصد دارد قیمت بنزین را افزایش بدهد کشور را تعطیل کرده است. واقعیت این است که برای من این موضوع مبهم و جای سوال دارد که چه ارتباطی بین افزایش قیمت بنزین و اشعه ماورای بنفش و گرمای هوا وجود دارد؟ ما باید به صورت علمی به موضوع نگاه کنیم و نه اینکه به شایعات دامن بزنیم. از نظر علمی اشعه ماورای بنفشی که در شرایط کنونی در گرما و هوا وجود دارد برای سلامتی مردم خطرناک است و ممکن است هزینه های زیادی روی دست مردم و کشور بگذارد



در چنین شرایطی اغلب دولت ها از کارشناسان و متخصصان می خواهد که در رسانه های گروهی ابیعاد مختلف قضیه را مورد بررسی قرار داده و پیامدهای رعایت نکردن نکات ایمنی را برای مردم تشریح کنند. هنگامی که با چنین رویکردی فرهنگ سازی صورت می گیرد آسیب ها به پایین ترین حد خود می رسد. این در حالی است که در کشور ما این روند کم رنگ است. به همین دلیل مردم بین واقعیت و شایعات گرفتار شده و نمی توانند به یک تصمیم قطعی در این زمینه دست پیدا کنند. در نتیجه مردم از تعطیل شدن کشور که برای سلامتی آنها بوده استفاده نادرست می کنند و به سفر می روند

یکی از دلایل افزایش شایعات در این زمینه این بود که مناطق غربی کشور که سردسیر است و در فصل تابستان نیز دمای زیادی ندارد در راستای تصمیم دولت تعطیل شد. آیا نیاز بود مناطق سردسیر کشور نیز تعطیل شود؟

من فکر می کنم نیاز نبود دولت، مناطق سردسیر مانند استان های آذربایجان شرقی و غربی و کردستان و دیگر شهرهای این منطقه را تعطیل کند. به نظر می رسد دولت برای یکدستی در تصمیم گیری اقدام به تعطیلی همه مناطق کشور حتی مناطق سردسیر کرده است. در روایت های دینی در جایی داریم که عنوان می شود «النجاة بالصدق». این روایت به معنای این است که اگر صداقت داشته باشیم و واقعیت ها را بگوییم نتیجه بهتری به دست خواهیم آورد. دمای مناطقی مانند کردستان و استان های آذربایجان شرقی و غربی در گرم ترین روزهای سال در مردامه نیز به اندازه ای نمی رسد که نیاز به تعطیلی داشته باشد. به همین دلیل بنده به تعطیلی این مناطق مشکوک هستم. به نظر می رسد اتفاقی باعث شده دولت این مناطق را که نیاز به تعطیلی ندارند تعطیل کند. در چنین شرایطی طبیعی است که بازار شایعات داغ خواهد شد و مردم درباره تصمیم های دولت گمانه زنی می کنند.

خطر سرطان پوست در گرمای فعلی به چه میزان جدی است؟ آیا مردم باید نکات ایمنی را در این زمینه رعایت کنند؟

بله؛ خطر سرطان پوست در چنین شرایطی جدی است و مردم باید این وضعیت را درک کنند و نکات ایمنی را رعایت کنند. براساس آنچه رسانه های خارجی عنوان کرده اند اشعه ماورای بنفش موجود در گرمای فعلی در حدود ۱۲ درصد است که رقم بالایی است و برای بدن انسان مضر است. در چنین شرایطی اگر نکات ایمنی را رعایت نکنیم با چالش های جدی در زمینه سلامت مردم و افزایش میزان سرطان پوست در کشور مواجه خواهیم شد. بهترین راه حل برای مردم این است که پوست خود را بیوشانند تا اشعه ماورای بنفش به آن برخورد نکند. نکته دیگر اینکه از تدردهای بی دلیل کشور های توسعه یافته از زیرساخت های لازم در این زمینه برخوردار هستند. این در حالی است که ما دارای چنین شرایطی نیستیم. در کشور های توسعه یافته دولت ها در چنین شرایطی واقعیت ها را به صراحت به مردم می گویند. با توجه به فرهنگ و جامعه مدنی قوی که در این جوامع وجود دارد نیز مردم به حرف دولت گوش می کنند و نکات ایمنی را رعایت می کنند. در چنین شرایطی اغلب دولت ها از کارشناسان و متخصصان می خواهد که در رسانه های گروهی ابیعاد مختلف قضیه را مورد بررسی قرار داده و پیامدهای رعایت نکردن نکات ایمنی را برای مردم تشریح کنند. هنگامی که با چنین رویکردی فرهنگ سازی صورت می گیرد آسیب ها به پایین ترین حد خود می رسد. این در حالی است که در کشور ما این روند کم رنگ است. به همین دلیل مردم بین واقعیت و شایعات گرفتار شده و نمی توانند به یک تصمیم قطعی در این زمینه دست پیدا کنند. در نتیجه مردم از تعطیل شدن کشور که برای سلامتی آنها بوده استفاده نادرست می کنند و به سفر می روند.

آیا کشور ما از زیرساخت های کافی برای مقابله با چنین مسائلی برخوردار است و آیا دولت از روش های علمی که کشورهای توسعه یافته در چنین شرایطی در پیش می گیرند استفاده می کند؟

کشور های توسعه یافته از زیرساخت های لازم در این زمینه برخوردار هستند. این در حالی است که ما دارای چنین شرایطی نیستیم. در کشور های توسعه یافته دولت ها در چنین شرایطی واقعیت ها را به صراحت به مردم می گویند. با توجه به فرهنگ و جامعه مدنی قوی که در این جوامع وجود دارد نیز مردم به حرف دولت گوش می کنند و نکات ایمنی را رعایت می کنند. در چنین شرایطی اغلب دولت ها از کارشناسان و متخصصان می خواهد که در رسانه های گروهی ابیعاد مختلف قضیه را مورد بررسی قرار داده و پیامدهای رعایت نکردن نکات ایمنی را برای مردم تشریح کنند. هنگامی که با چنین رویکردی فرهنگ سازی صورت می گیرد آسیب ها به پایین ترین حد خود می رسد. این در حالی است که در کشور ما این روند کم رنگ است. به همین دلیل مردم بین واقعیت و شایعات گرفتار شده و نمی توانند به یک تصمیم قطعی در این زمینه دست پیدا کنند. در نتیجه مردم از تعطیل شدن کشور که برای سلامتی آنها بوده استفاده نادرست می کنند و به سفر می روند.

اخیرا دبیر شورای عالی مناطق آزاد از استقبال کشورهای خارجی از جمله چین و امارات از طرح های سرمایه گذاری این نهاد خبر داد و گفت: «اماراتی ها آمدند و اتاق سرمایه گذاری خارجی امارات گفتند که ما تا ۱۰۰ میلیارد دلار حاضریم سرمایه گذاری کنیم، طرح های تان را بدهید.» در حال حاضر روزهای عجیبی در دبیرخانه شورای عالی در حال سپری شدن است؛ رویه ها و تحرکاتی در این دبیرخانه در حال انجام است که حاشیه ساز هم شده است. صندلی دبیری شورای عالی مناطق آزاد به منتقد این مناطق رسید؛ با ورود حجت عبدالملکی به مناطق آزاد که سابقا جزو منتقدین سرسخت این مناطق در دولت حسن روحانی بود، هر روز شاهد ارائه آمارها، هزینه کرد های خارج از عرف، سفرهای مکرر داخلی و خارجی بدون دستاورد مشخص هستیم. اما موضوع سوال برانگیز این روزها، سکوت نمایندگان مجلس در قبال تحرکات صورت گرفته در دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد است. این در حالی است که تا همین چندماه پیش، صدای داد و فریاد این نمایندگان از مجلس شنیده می شد و در جلسات علنی مجلس به سعید محمد و دبیران پیشین می تاختند.

سکوت فراکسیون مناطق آزاد در قبال عملکرد عبدالملکی

نمایندگان مجلس به مردم و سرمایه گذاران مناطق آزاد باید توضیح دهند که دلیل سکوت شان چیست؟ آیا چون مجلس در ماه های پایانی فعالیت خود قرار دارد، سکوت اختیار کرده اند تا خدش های به آرای احتمالی شان در دوره آتی انتخابات مجلس وارد نشود؟ چرا امروز که حجت عبدالملکی در حال آماربازی و ارائه آمار و بولتن بر کن است و به خیال خود منجی مناطق آزاد ایران شده است، به راستی آزما می این آمارها نمی پردازند. چرا وزیر اقتصاد که اکنون به حکم قانون، مسئول و متولی دبیرخانه مناطق آزاد و ویژه اقتصادی است، در خصوص رفتار و عملکرد حجت عبدالملکی، دوست قدیمی و هم دانشگاهی خود، سکوت اختیار کرده است؟

صحت و سقم سرمایه گذاری اماراتی ها در مناطق آزاد

در همین زمینه سعید مرتضی افقه، اقتصاددان معتقد است: در شرایطی که در تنش با امارات بر سر حاکمیت جزایر سه گانه هستیم، ادعای چنین سرمایه گذاری ای از سوی اماراتی ها نمی تواند درست باشد. حسین فروزان، مدیرعامل سابق منطقه آزاد ماکو نیز با بیان اینکه هیچ کشوری در شرایط کنونی تحریم ها حاضر به سرمایه گذاری در این مناطق ما نیست. اظهار کرد: نه مناطق آزاد ما زیرساخت لازم برای ۱۰۰ میلیارد دلار که هیچ، برای ۱۰ میلیارد دلار را دارد و نه خارجی ها به دلیل تحریم های تمایلی برای سرمایه گذاری دارند.

تبعات اعلام اعداد و ارقام عجیب و بزرگ

سعید مرتضی افقه، عضو هیات علمی دانشگاه شهید چمران اهواز گفت: همان حرف های عجیب و غریب هجرت... عبدالملکی در سمت وزیر کار دوباره دارد تکرار می شود. او که قرار بود با یک میلیون تومان، شغل ایجاد کند اکنون می خواهد مناطق آزاد را «آباد» کند. این اقتصاددان افزود: عبدالملکی مخالف سرسخت سرمایه گذاری خارجی و همین طور مناطق آزاد بود و الان قرار گرفتن چنین فردی در سمت دبیری شورای عالی مناطق آزاد مایه شگفتی است! افقه با بیان اینکه کشور دیگر شدیدترین تحریم هاست، گفت: ما پول خودمان را هم نمی توانیم به کشور بیاریم چه برسد به سرمایه خارجی ها! در چنین شرایطی، حرف از سرمایه گذاری ۱۰۰ میلیارد دلاری اماراتی ها طرز است. عضو هیات علمی دانشگاه شهید چمران ادامه داد: شواهد نشان می دهد چین و روسیه که شرکای منطقه ای ما هستند هم وارد مرادوات تجاری بزرگ با ما نمی شوند چه برسد به امارات. این اقتصاددان با اشاره به تنش امارات با ایران بر سر حاکمیت جزایر سه گانه گفت: در چنین شرایطی چه کسی باور می کند که امارات بگوید ۱۰۰ میلیارد دلار که معادل کل درآمد نفتی یک سال ایران قبل از تحریم هاست را در مناطق آزاد ایران سرمایه گذاری می کند؟ افقه ادامه داد: صادرات یک سال نفت ما در بهترین شرایط تاریخی در دوره ریاست جمهوری احمدی نژاد ۱۱۰ میلیارد دلار بود؛ آیا با این اوصاف رقم اعلامی عبدالملکی می تواند درست باشد؟

سرمایه گذار بیاید، کوزیر ساخت؟

حسین فروزان، مدیرعامل سابق منطقه آزاد ماکو نیز با بیان اینکه مناطق آزاد ما زیرساخت ۱۰۰ میلیارد دلار سرمایه گذاری که هیچ، زیرساخت ۱۰ میلیارد دلار سرمایه گذاری رانیز ندارد، گفت: اصلا برقش را داریم؟ زیرساختش را داریم؟ شهرک صنعتی اش را داریم؟ آبش را داریم؟ چنین ادعایی تنها می تواند در حد حرف باشد. وی با بیان اینکه تحریم و نبود زیرساخت عواملی هستند که مانع ورود سرمایه گذاران خارجی به مناطق آزاد است، ادامه داد: مناطق آزاد در زمان دبیری مرحوم اکبر ترکان، سودی نصفه نیمه برای کشور داشت که آن مزایا را هم از مناطق آزاد گرفتند. در شرایط کنونی کدام سرمایه گذار خارجی می تواند در مناطق آزاد ایران سرمایه گذاری می کند؟

محسن زنگنه:

مرکز ملی فضای مجازی عهده دار فرماندهی امنیت فضای مجازی شد

سخنگوی کمیسیون تلفیق لایحه برنامه هفتم توسعه گفت: با توجه به اینکه همیشه سکوهای فعال در حوزه فضای مجازی از یک ناپسمانی و عدم متولی خاص رنج می برند، کمیسیون با تصویب موادی به دنبال نظم بخشی به فعالیت سکوهای فضای مجازی و اقتصاد دیجیتال بود و بر این اساس، مرکز ملی فضای مجازی ملزم به تصویب سند سیاست ها و الزامات تنظیم گری سکوهای فضای مجازی و اقتصاد دیجیتال ظرف ۳ ماه و تصویب در شورای ملی فضای مجازی شد. محسن زنگنه افزود: بعد از تصویب این سند همه تنظیم گران بخشی و سکوهای فضای مجازی (پلتفرم ها) مکلف به رعایت این سند هستند. هر گونه مسدودسازی و پالایش این سکوها تنها بر عهده مرکز ملی فضای مجازی است تا دیگر شاهد نباشیم که دستگاه های مختلف بخواهند تصمیماتی خلاف این سند بگیرند. وی اضافه کرد: باید نظام پیشگیری و مقابله با حوادث فضای مجازی توسط مرکز ملی فضای مجازی تهیه شود. زنگنه در توضیح مصوبات کمیسیون در بخش هوشمندسازی گفت: قوه قضائیه مکلف شد که همه مزایده هایی که بر اساس احکام شعب، اجرای احکام و یا دوایر، اجاره ثبت یا تسویه امور ورشکستی انجام می شود را از طریق مزایده در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت یا همان (ستاد) و یا از طریق سکوهای بازار سرمایه بر گزار کند. در حال حاضر قیمت گذاری این اموال از طریق مکانیزم ترازوی و یارضایت مندی دو طرف و همچنین از طریق ارز یاب انجام می شود؛ لذا قوه قضائیه ملزم شد که این موضوع را از طریق سامانه ستاد و بازار سرمایه مدنظر قرار دهد.